

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 października 2013 r. w S.

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko J. I.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 3 lipca 2013 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, sygn. akt I C 522/13

postanawia:

o ddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 3 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin P. i Zachód w S. oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych.

W ocenie Sądu Rejonowego nie można było uznać za wydatki konieczne dla utrzymania powódki i jej rodziny, wydatków ponoszonych za obsługę jej zadłużenia, gdyż wydatki z tym związane nie można traktować preferencyjnie. Nadto, zdaniem Sądu pierwszej instancji powódka mogła i powinna była przygotować się także finansowo do prowadzenia procesu. Sąd Rejonowy zauważył także, iż zadeklarowane przez powódkę wydatki nie znajdują pokrycie we wskazanych dochodach.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka, domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w całości. Skarżąca zarzuciła:

1. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że dla utrzymania gospodarstwa domowego powódki nie są konieczne wydatki, jakie ponosi ona w związku z obsługą swojego zadłużenia wobec instytucji kredytowych;
2. naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia a w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, poprzez arbitralne i nieobiektywne przyjęcie, że powódka posiada w istocie dochody z innych jeszcze, a nieujawnionych Sądowi źródeł, z których ponosi wszystkie wskazane powyżej wydatki a w konsekwencji jest w stanie uiścić koszty sądowe w sprawie;
3. naruszenie przepisów prawa materialnego mające istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, a w szczególności art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez niezastosowanie go w sytuacji gdy powódka spełniał przesłanki do zwolnienia jej z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że jej dochody są niskie i wynoszą 1070 zł

Wskazała, że kredyty hipoteczne zaciągnął jej mąż. Podniosła również, że nie wszystkie zobowiązania są przez nią spłacane. Podała, że nie wytaczała wcześniej powództwa gdyż liczyła na porozumienie się z pozwanym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 102 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Oświadczenie sporządza się według ustalonego wzoru.

Zgodzić należy się z Sądem pierwszej instancji, iż powódka nie sposób uznać za osobę ubogą, zasługującą na zwolnienie od kosztów sądowych. Dochody trzyosobowej rodziny powódki wynoszą ponad 8000 zł i nie są to dochody niskie według powszechnie przyjętych standardów. Powódka sama wskazała, że prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z mężem i nie może w takiej sytuacji „bronić się” tym, iż zobowiązania kredytowe nie zaciągnęła ona, lecz jej małżonek. Istotne jest, iż powódka nie wyjaśniła na co przeznaczone zostały kredyty, których spłata generuje miesięcznie wydatek w wysokości aż 6 200 zł. O ile spłata kredytu zaciągniętego na zakup lokalu, służącego rodzinie do zaspokojenia jej potrzeb mieszkaniowych może być uznana za wydatek konieczny, o tyle w okolicznościach rozpoznawanej sprawy przeznaczenie zaciągniętych kredytów nie zostało ujawnione. Zauważyć przy tym należy, iż powódka wskazuje, iż posiada współdzielcze własnościowe prawo do lokalu o powierzchni 56 mkw. Nie ujawniła zaś tego, czy zarówno jak i jej małżonek byli właścicielami innych lokali mieszkalnych. Jako nieskuteczne ocenić należało także zarzuty powódki odnośnie liczenia na porozumienie się z pozwanym. Nawet bowiem oczekując tego porozumienia powódka mogła i powinna była przygotowywać się finansowo do ewentualnego procesu. Odnośnie zaś rozbieżności między deklarowanymi przez powódkę dochodami i wydatkami wskazać należy, iż w interesie strony ubiegającej się o zwolnienie od kosztów sądowych jest to, aby już we wniosku przedstawić precyzyjnie własną sytuację materialną w sposób, który nie będzie pozostawiał wątpliwości co do rzeczywistej wysokości osiąganych dochodów i ponoszonych wydatków. Słusznie Sąd pierwszej instancji stwierdził, iż oświadczenie powódki z uwagi na wynikającą z niego nadwyżkę wydatków bez wyjaśnienia czy i w jaki sposób owa nadwyżka jest pokrywana, nie można uznać za w pełni wiarygodną podstawę do orzekania o zwolnieniu jej od kosztów sądowych.

Wobec powyższego na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)